

II

HANDELSBYERNE I MIDDELALDEREN

Handelspolitiken er i vore dage staternes, det var før i tiden byernes, handelspolitik. Det er ikke let at forstaa den eiendommelige stilling, middelalderens byer indtar i handelspolitikens historie, uten man kjender de politiske forhold i tiden og finder, eller tror at finde, sammenhængen mellem handelspolitiken og samfundshistorien ellers. Denne sammenheng er det ytre merke, det eneste man kan ha, paa, at man har bedømt den handelspolitiske utvikling i en tidsperiode rigtig.

Naar vi søker tilbake til utenrikshandelens første optræden, til dens mest primitive ytringsformer, føres vi, skridt for skridt, tilbake til den omreisende kjøpmand, til handelskaravanen, som formidler uutviklede, isolerede folks handels-samkvem med utenverdenen. Vi kjender dette slags utenriks-handel fra den graa oldtid, gjennom sagnene og de ældste historiske beretninger og gjennom de arkæologiske fund, som gir opplysninger om handelens hovedveier. Vi støter paa det samme slags handel i den anden oldtid, som vi maa regne med i handelspolitisk henseende, nemlig den første halvdel av middelalderen. Ved siden av og efter de reisende enkeltkjøpmænd optræder, baade i oldtiden og i middelalderen, de egentlige handelsbyer. Ved siden av og til fortrængsel for handelsbyerne dannes, baade i oldtiden og i middelalderen, de territoriale stater, som endnu i vor tid